

Sinterklaas

In het bos, onder een boomstronk, leefde al jaren een familie pissebedden. Het was begin december, en de jonge pissebedjes fluisterden opgewonden tegen elkaar.

“Zou Sinterklaas ons kunnen vinden, hier onder de stronk?” vroeg Puk. Zijn zusje Pip zei zenuwachtig. “Misschien komt hij met een piepklein paardje!” Zus Pia keek bedenkelijk maar zei niks.

Puk zei: “nee Pip, dat kan natuurlijk niet. Sinterklaas kan toch niet op een minipaardje rijden. Hij komt gewoon met Ozosnel.”

Die avond hoorden ze opeens hoefgetrappel in de verte. En wat later hoorden ze zachte voetstappen die dichterbij kwamen. Ze gingen voorzichtig onder de boomstronk vandaan en zagen Sinterklaas naar hun toe lopen. Ozosnel stond verderop wat gras te eten.

Vlug gingen de pissebedjes veilig onder hun halve kokosnoot staan.

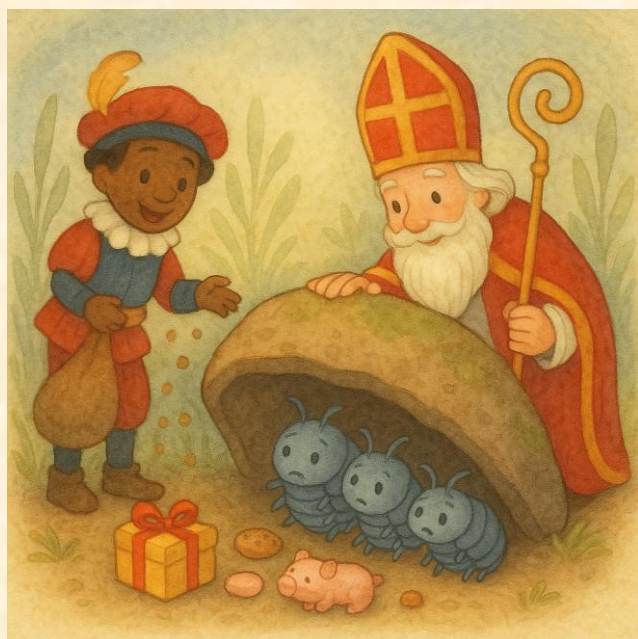
“Dag kindertjes”, zei de Sint. “Hoe is het met jullie?”

“Dag Sinterklaas” zeiden de kindertjes tegelijkertijd. “Het gaat goed met ons. We zijn blij dat u er weer bent. Zullen we een liedje voor u zingen?”

Sinterklaas bukte om in de kokosnoot te kunnen kijken. Hij lachte vriendelijk. “Nou kindertjes”, zei hij. “Laat maar eens horen”.

Zijn mantel glansde in het maanlicht, en Piet strooide kruimeltjes van kruidnoten voor hun pootjes.

“Nou kindertjes, jullie hebben prachtig gezongen! Willen jullie

wat lekkers of een cadeautje? Of misschien wel allebei?”

De pissebedjes gilden van plezier toen ze mini chocolade lettertjes kregen. En ook nog een paar kruidnootjes en wat marsepein. En Piet grabbelde in zijn juten zak en haalde er, voor ieder kind, een klein cadeautje uit. De pissebedjes kregen allemaal een mooi mutsje en een vergrootglasje.

“Dan kunnen jullie de beestjes, die nog kleiner zijn dan jullie, beter zien,” zei de Sint met een knipoog. “En nu ga ik weer verder om andere kinderen cadeautjes te brengen”.

“En snoepgoed”, zei Pia verlegen.

“Ja, Pia, dat gaan we zeker doen. Tot volgend jaar, lieve pissebedjes”.

Toen het donker werd, aten de pissebedden een paar snoepjes op en keken dromerig naar de sterren.

Wat een bijzondere pakjesavond was dat geweest!

“Zullen we nog een paar liedjes zingen”, vroeg Pia.

“Misschien hoort Sinterklaas het nog”.

“Wat een goed idee, zus”, zei Pip.

“Met welk liedje zullen we beginnen?”, vroeg Pietje.

“Zie ginds komt de stoomboot”, zei Pia. “En Daar wordt op de deur geklopt”. En ze zongen totdat ze naar bed moesten van moeder. Wat een fantastische dag was dit.

(Copyright: Fons Sleijpen)